

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. Смолян , 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на четиринадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

Райна Русева

при участието на секретаря Татяна Кишанова
като разгледа докладваното от Райна Русева Гражданско дело №
20205440101114 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са исковете на ТД на НАП, предявена чрез старши публичен изпълнител, срещу "*****" ЕООД и Н. А. Д. , с правното основание на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, и в условията на евентуалност на чл.216, ал.1, т.2 от ДОПК за обявяване за недействителна по отношение на държавата на сключената разпоредителна сделка на 30.05.2018г. за продажба на товарен автомобил марка "*****" с рег. № *****, номер на двигател*****, номер на рама *****, дата на първа регистрация ****г.

Твърденията в исквата молба са, че спрямо дружеството „*****“ ЕООД, с ЕИК *****, е образувано ревизионно производство с издаване на ЗВР с № 16002118002588-020-001/02.05.2018г., връчена по електронен път на 11.05.2018г. Обхватът на ревизията включва задължения за ДДС за данъчни периоди /конкретно посочени в ЗВР/ от 2015г. до 2017г. Със ЗВР с № 16002118002588-020-002/09.08.2018г. е изменена ЗВР с № 16002118002588-020- 001/02.05.2018г., като е удължен срокът за извършване на ревизията. Ревизионното производство приключва с РА с № 16002118002588-091-001/22.11.2018г./връчен по електронен път 04.12.2018г./, в резултат на което на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 63 911,38 лв./главници/ и 14 970,76 лв./лихви/. В хода на ревизията е установено, че дружеството е приспаднало неправомерно данъчен кредит по доставки, които не са реално извършени/фиктивни доставки/. В законоустановения срок РА е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „****“, който с Решение

№ 92/15.02.2020г. го потвърждава. Впоследствие РА е обжалван по съдебен ред пред Административен съд Смолян, който е Решение № 347/09.10.2019г., постановено по адм. д. № 154/2019г. отхвърля оспорването на „****“ ЕООД. Решение №47/09.10.2019г. на Административен съд Смолян е обжалвано пред Върховен административен съд, който с Решение № 7993/23.06.2020г., постановено по адм. д. № 220/2020г., го оставя в сила.

В хода на течащото ревизионно производство е направено мотивирано искане с № Р-16002118002588-039-001/25,10.2018г. от органа по приходите до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки е цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице. В резултат публичният изпълнител издава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК , наложен е запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в ТБ „**** АД /впоследствие продължен с Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. № С180021-139-0002855/03.12.2018г./, като съответно е изпратено запорно съобщение до ТБ „***** АД. От получения от банката отговор се установява, че запорът е наложен, но лицето няма достатъчно средства за обезпечаване на вземането в търговската банка.

Изпълнителното дело спрямо длъжника за принудителното събиране на вземания по РА е образувано през 2019г. с №**** като е изпратено и Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С190021-048-0022897/20.02.2019г., връчено на 25.02.2019г. Впоследствие публичният изпълнител извършва още няколко действия с оглед обезпечаването и събирането на публичните вземания на държавата към „****“ ЕООД. Издадени са две постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190021-022-0010209/20.02.2019г. и изх. № С190021-022-0027003/04.04.2019г., с които съответно са наложени запори върху банкови сметки на дружеството в „****“ АД и ТБ „****“ АД и запор върху притежаваните от длъжника ценни книги, вписани в регистъра на Централния депозитар. От получените отговори на изпратените запорни съобщения до банките и Централния депозитар се установява, че лицето не е клиент на двете банки, съответно не притежава и безналични ценни книжа. С Разпореждане с изх. № С190021-125-0055881/28.02.2019г. от своя страна е разпределена сумата от 107,03 лв., постъпила следствие на наложения запор на сметка в ТБ „****“ АД.

Горепосочените действия не водят до погасяване публичните задължения на „****“ ЕООД. В тази връзка публичният изпълнител извършва пълно проучване на имущественото състояние на дружеството, като са отправени искания за предоставяне на информация на основание чл. 212 от ДОПК до: ОД на МВР Смолян; ОД „****“ Смолян; Община Смолян; Служба по вписвания гр. Смолян; От постъпилите отговори е видно, че длъжникът не притежава имущество или други активи, които да послужат за удовлетворяване на публичните задължения по ИД № 19065 7107/2019г. В допълнение към изпратените искания, публичният изпълнител извършва и поредица от електронни справки в: ЦРОЗ; Търговски регистър; ИКАР; регистър „****/поддържан от И А „****“/; регистър на гражданските въздухоплавателни средства/поддържан от

Главна дирекция „ГВА“; Агенция за приватизация и следприватизационен контрол; регистър на банковите сметки и сейфове при БНБ. Същите потвърждават обстоятелството, че „*****“ ЕООД не притежава имущество, върху което да бъде насочено принудително изпълнение.

В хода на проучване имущественото състояние на длъжника и след отправено ново искане за предоставяне на информация до ОД на МВР Смолян с изх. № С200021-008-0039023/28.10.2020г. се установява, че дружеството „*****“ ЕООД, с договор за покупко-продажба от 30.05.2018г. продава на Н. А. Д. товарен автомобил, марка: „*****“, с рег. № **, номер на рама: ***, номер на двигател: ***, дата на първа регистрация ****г. за сумата от 560 лв.

В исковата молба се излагат твърдения, че предвид изложената фактическа обстановка са налице елементите от фактическия състав на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК.

От „*****“ ЕООД са осъществени поредица от действия, които имат за цел избягване плащането на данъчни задължения.- осчетоводява фактури в дневниците си за покупки за доставка на стоки и услуги, които реално не са извършени /фиктивни доставки/, в кратък срок след връчване на ЗВР прекратява всички трудови договори., А.Б. /от която управителят на дружеството има деца/регистрира на свое име дружество с идентичен предмет на дейност на 30.05.2018г., което навежда на извода, че управителят А. К. иска да продължи дейността чрез друго дружество с оглед предстоящото установяване на публични задължения на „*****“ ЕООД. В кратък период от време след връчване на ЗВР дружеството се разпорежда с всички свои МПС.

Налице са условията и на разпоредбата на чл.216, ал.1, т.2 от ДОПК по предявения иск в условията на евентуалност.

В съдебно заседание за ищеца юриск.Д. поддържа предявените искове.

За ответниците не се явяват представители в съдебно заседание.

Ответникът Н.Д. търсен многократно на адреса, който е съобщил по делото и на който вече е получено съобщение за отговор на исковата молба, поради което съдът е приел, че с оглед наличието на условията на чл.41, ал.2 от ГПК следва да се даде ход на делото.

С отговора си ответникът Н. А. Д. оспорва исковете като неоснователни и недоказани. Прави възражение, че към момента товарния автомобил не е негова собственост, тъй като междувременно го е продал.

С отговора на „*****“ ООД исковете се оспорват като неоснователни и се поддържа становище за отхвърлянето им. Оспорва твърдението на ищеца за намерение за увреждане на публичния възкител. Сделката е обусловена единствено от икономическия интерес на дружеството. Оспорените сделки са осъществени след близо едномесечни преговори с купувача, започнали много преди дружеството да бъде

уведомено за започнала ревизия. МПС е бързо обезценяващ се актив и след изминаването на определен пробег и използването му разходите нарастват значително, което прави използването му икономически неефективно и неоправдано. Оспорва се твърдението, че управителят на "*****" ООД искал да продължи дейността си чрез друго дружество, понеже бил назначен за управител на друго ЕООД със сходен предмет и дейност. Сочи се още в отговора, че продажната цена на оспорените сделки е платена по банков път, поради което е било напълно възможно да бъде запорирана от НАП. При започване на ревизията и към момента "*****" ООД има ликвидно и изискуемо вземане от "*****" ООД в размер на 25 692 лева , което опровергава твърдението за липса на имущество.. Изтъква се още, че дори да се приеме, че по оспорените , че по оспорените от ревизията фактури не са доказани реални доставки , това в никакъв случай не води до каквито и да било презумпции във вреда на ДЗЛ за неправомерност на негови предходни или последващи действия. Изводът за наличие на субективния критерий подлежи на самостоятелно пълно главно доказване. Наличие на намерения за увреждане следва да се преценява към момента на сделката според отговора на "*****" ООД, а всички факти, на които се позовава ищеца, са осъществени по- късно, което ги прави ирелевантни. С отговора на "**** " ООД се оспорва и иска, предявен в условията на евентуалност. Неоснователно е твърдението за нееквивалентност на престациите. Ищецът не сочи какви са действителните пазарни цени на МПС.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговорите на ответниците, становището в съдебно заседание, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, заключението по назначената съдебна оценъчна експертиза, установи следното от фактическа и правна страна:

Със заповед за възлагане на ревизия №Р-16002118002588-020-001/02.05.2018г. е възложено извършването на ревизия на „****“ ЕООД за задължения за ДДС за конкретно посочени периоди от 2014г., 2015г., 2016г. и от 2017г.

Към исковата молба е представено заверено копие от удостоверение за връчана електронно Заповед за възлагане на ревизия на задължено лице „****“ ЕООД на 11.05.2018г. Отразено е, че електронната препратка към съобщението за електронно връчване на документ е активирана на 11.05.2018г. и документът е изтеглен от имейл *****

Със заповед от 09.08.2018г. за изменение на заповед за възлагане на ревизия на „****“ ЕООД е определено ревизията да завърши до 11.10.2018г. С нея е изменена предходната заповед за възлагане на ревизия от 02.05.2018г. За втората заповед също се представя заверено копие за връчването ѝ електронно на задълженото лице на 13.08.2018г., като документът е изтеглен от същия имейл ****.

Въз основа на заповедите за възлагане на ревизия е съставен Ревизионен доклад №Р16002118002588-092-001 на 25.10.2018г. от ревизори в посочен състав за извършената ревизия на „Кадмея- Стийл” ЕООД, представлявано от А. Р. К., връчен електронно на 25.10.2018г. според същото приложено удостоверение за връчване по електронен път.

С Ревизионен акт №Р- 16002118002588-091-001 от 22.11.2018г. при извършената ревизия на „*****” ЕООД, е установен размер на задълженията по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към дата 22.11.2018г., на „*****” ЕООД, както следва: задължения за довносяне в размер общо на 63 911,38 лева и лихвите за просрочие към тях 14 970,76 лева, които следва да бъдат внесени по посочени банкови сметки. Отново ищецът е представил заверено копие от удостоверение за връчване електронно на Ревизионния акт на задълженото лице на 04.12.2018г.

С Решение №92/15.02.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” гр.Пловдив. Ревизионния акт от 22.11.2018г. в обжалваната част за отказан данъчен кредит и начислени лихви, е потвърден. С Решение №347/09.10.2019г. по адм.дело №154/2019г. по описа на Административен съд- Смолян е отхвърлено оспорването на „*****” ЕООД против Ревизионния акт, което Решение е оставено в сила с Решение на ВАС от 23.06.2020г. по адм.дело №220/2020г. Последното Решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Ищецът ангажира доказателства- заверени копия от справки от 31.05.2018г. за „*****” ЕООД за наличие на недвижими имоти от НАП ТД Пловдив- отдел „Събиране”, за налични МПС, за налични машини, стоки, оборудване, стопански инвентар, за дългосрочни и краткосрочни инвестиции с отразяване, че няма такива. В справка от същата дата за вземания от трети лица – 31.05.2018г. няма отразяване. В справка- задължения/вземане по партньори на „*****” ЕООД към дата 04.06.2018г. са отразени суми 20 042,00 за „*****” ООД Смолян и 5 650,00 лева за „*****”- общо 25 692,00. 9

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121,ал.1 от ДОПК с изх.№С180021-023-000886/01.11.2018г. на публичен изпълнител при ТД на НАП Пловдив, във връзка с възложената ревизия по заповедта от 09.08.2018г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в посочена банка, а също и запор върху МПС- лек автомобил *****, модел ***, рег.№****

С процесните договори за покупко- продажба на МПС от 30.05.2018г. „*****” ЕООД продава на ответника Н. А. Д. товарен автомобил марка "*****" с рег. № *****, номер на двигател*****, номер на рама ***, за сумата от 560,00 лева.

Според заключението по назначената съдебна оценъчна експертиза пазарната стойност на товарен автомобил марка "*****" с рег. № *****, номер на двигател*****, номер на рама *** към дата 30.05.2018г. /датата на сделката/ е 3 686 лева. Към същата дата автомобила валиден технически преглед и валидна застраховка „Гражданска отговорност”, което показва, че е бил технически изправен.

При тази установеност от фактическа страна, безспорно претенцията на ищеца по главния иск с правната квалификация на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК се явява ОСНОВАТЕЛНА, за което съдът излага съображенията си по- долу.

Съгласно разпоредбата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения сделки или действия с намерение да се увредят публичните взискатели /т.4 на чл.26, ал.1 ДОПК/. С представените от ищеца писмени доказателства се установяват изложените в исковата молба твърдения относно наличните факти, а именно за връчена на задълженото лице - дружеството „*****” ЕООД на дата 11.05.2018г. заповед за възлагане на ревизия №Р-16002118002588-020-001/02.05.2018г., с която е възложено извършването на ревизия на ответното дружество „****” ЕООД, завършила със съставен Ревизионен акт №Р- 16002118002588-091-001 от 22.11.2018г., с който е установен размер на задълженията по видове и периоди, връчен електронно на задълженото лице на 04.12.2018г. Като се посочи по- горе, Ревизионният е бил потвърден, като с Решение №347/09.10.2019г. по адм.дело №154/2019г. по описа на Административен съд- Смолян е отхвърлено оспорването на „*****” ЕООД против Ревизионния акт, последното оставено в сила с Решение на ВАС от 23.06.2020г. по адм.дело №220/2020г. Съдебният акт е влязъл в сила. С Ревизионния акт №Р-16002118002588-091-001 от 22.11.2018г. са установени публични задължения на дружеството „*****” ЕООД - задължения за донасяне в размер общо на 63 911,38 лева и лихвите за просрочие 14 970,76 лева.

Хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК за обявяване относителната недействителност на сделките, като такива увреждащи публичния кредитор включва доказването на следните предпоставки: непогасено публично задължение, установено с влязло в сила съдебно решение, респективно с влязъл в сила ревизионен, задълженото лице да се е разпоредило със свое имущество с намерение за увреждане публичния взискател след датата на установяването на публичното задължение или след датата на връчването на заповедта за ревизия. Посочения фактически състав се установи от ангажираните по делото писмени доказателства. Между страните няма спор, че разпоредителните сделки са осъществени след връчване на заповедта за

възлагане на ревизията на „****“ ЕООД. Установени са по надлежния ред с ревизионен акт и публичните задължения на дружеството.

Както вече е разпределена доказателствената тежест от съда, указана с Определението по чл.140 от ГПК с №77/12.02.2021г., постановено по настоящото дело, ищецът следва да установи и другата предпоставка – че длъжникът е извършил разпоредителните действия с имуществото си с намерение да увреди публичния взискател.

В хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК намерението за увреждане не се предполага, а следва да се докаже и изрично е указано на ищеца да ангажира доказателствата си за това. Ищецът установи и субективния елемент- намерението на длъжника да увреди държавата. Извод за наличието на този елемент от фактически състав на цитираната разпоредба на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК от ДОПК съдът извежда при обсъждане съвкупно на всички събрани доказателства, които макар да са косвени, по безспорен начин сочат на намерение на длъжника да се разпорежда с имуществото си именно предвид започналата процедура по възложената ревизия. Видно, заповедта за възлагане на ревизията е връчена на „****“ ЕООД и само дни след това – на 30.05.2018г. е осъществена и атакуваната разпоредителна сделка с МПС. Освен това, видно от изпратените договори за покупко- продажби на МПС от нотариус рег. №366 с район на действие РС- Смолян, длъжникът е осъществил четири на брой такива разпоредителни сделки /л.198-202 от делото/, а именно всички след датата на връчване на Заповедта за възлагане на ревизията- договор за продажба на МПС от 15.05.2018г., с който „****“ ЕООД продава МПС- лек автомобил марка **** на „****“ ЕООД– гр.Смолян , на 18.05.2018г. продава на „****“ ЕООД товарния автомобил ***, и с друг договор от 18.05.2018г.- товарния автомобил ***, с договор за покупко- продажба на МПС от 30.05.2018г. продава на Н. А. Д. товарен автомобил марка **. Видно, задълженото лице е предприело действия за разпореждане с имуществото, като последното не е предмет на дейността на „****“ ЕООД, установено от извършената от съда справка в Търговски регистър, а също и от приложената по делото справка за актуално състояние. Или, предприетите действия за разпродажба на притежавани МПС от задълженото лице, без това да представлява негова основна дейност, или част от предмета на развиваната дейност, навежда на извода, че дружеството е предприело разпоредителните действия веднага след връчване на заповедта за възлагане на ревизията и свързано именно с тази проверка.

Отделно от посоченото, от заключението на вещото лице по назначената съдебна оценъчна експертиза се установява, че МПС – предмет на процесната разпоредителна сделка от 30.05.2018г. е имало валиден технически преглед, застраховки „Гражданска отговорност“, товарният автомобил е технически изправен, поради което не може да

се направи извод, че дружеството е искало да се освободи процесното МПС по причина, че е амортизирано и вече не е било годно и полезно за дружеството да се ползват по предназначение.

Извън горното, следва да се посочи, че сделката е осъществена с продажна цена, значително по- ниски от установената със заключението по назначената съдебна оценъчна експертиза като пазарна цена, а именно за 560 лева, при установена със заключението пазарна цена към датата на сключване на договора за продажбата му 3 686 лева. При това положение такава продавачът търпи загуба, което обстоятелство също косвено допълва извода за намерение у длъжника за увреда на вискателя. Както се посочи по- горе нито дейността на дружеството- длъжник е такава, свързана с разпореждането на МПС, нито пък се установи да е било наложително тези МПС, включително процесния товарен автомобил „****“, да се продадат, като се има предвид, че това е сторено на по- ниски цени, без да е било най- изгодно за „****“ ЕООД и в твърде кратки срокове са предприемани разпоредителни действия /Сключени са няколко сделки в твърде кратък период/, договорите са сключвани с различни лица- купувачи.

Тъй като от „****“ ЕООД в отговора се излагат възражения за съществуващи вземания, в тази връзка следва да се посочи, че е без значение дали длъжникът притежава друго имущество, от което да се удовлетвори вискателя. Това е така от една страна защото длъжникът отговаря пред кредитора с цялото си имущество съгласно разпоредбата на чл.133 от ГПК, а освен това запазването на вещта в имуществото на длъжника е възможност за удовлетворяване на публичните вземания. Получените парични средства от процесната сделка като цена на МПС са ниски по размер и видно явно недостатъчни за погасяване на констатираните с Ревизионния акт публични задължения, което е още една индичия за намерението на длъжника. Не се установиха и другите възражения на „****“ ЕООД в отговора, за предварителни проговори за покупко- продажбите на МПС

Предвид изложените по- горе доводи, атакуваната сделка по исковата молба следва да се обяви за относително недействителна по отношение на Държавата на заявеното основание по чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, тъй като се установиха всички елементи от предвидения в тази разпоредба фактически състав.

С оглед уважаване на иска за обявяване недействителността на разпоредителните сделки на соченото основание, съдът не следва да се произнася по предявения в условията на евентуалност иск- за обявяване недействителността на същите сделки на основание чл.216, ал.1, т.2 от ДОПК- недействителност на възмездните сделки с имуществени права на длъжника, при които даденото значително надхвърля по стойност полученото.

Отчитайки изхода на делото, ще следва на ищеца да се присъдят направените съдебни разноси в размер на 310,00 лева, от които 150,00 лева за юрисконсултско възнаграждение и 160,00 лева- внесено възнаграждение за вещото лице по назначената оценъчна експертиза.

Ще следва ответното дружество „****“ ЕООД да бъде осъдено да заплати държавна такса върху исковите по сметка на РС- Смолян в размер на 50,00 лева, определена върху цената на иска.

По горните мотиви Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействителен по отношение на Държавата договор за покупко- продажба на моторно превозно средство от 30.05.2018г., с който „****“ ЕООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от А. Р.К., продава на Н. А. Д., ЕГН*****, с адрес ****, товарен автомобил, марка „****“, с рег.№ ***, номер на двигател***, номер на рама **** за сумата от 560,00 лева, на основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, ЕИК****, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от А. Р. К., да заплати на ТД на НАП Пловдив, съдебни разноси по делото в размер на 310,00 лева /триста и десет лева/.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, ЕИК**** със седалище и адрес на управление ****, представлявано от А. Р. К., да заплати по сметка на Районен съд – Смолян държавна такса върху исковите в размер на 50,00 лева/петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____